

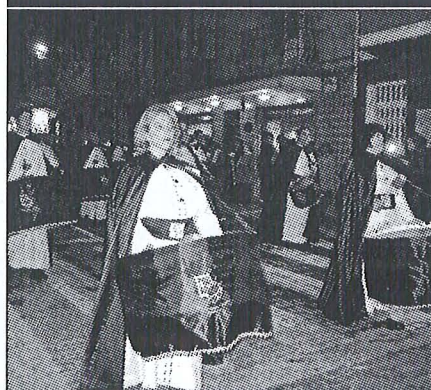
l'aveu de benicarló

SETMANARI D'INFORMACIÓ GENERAL I CULTURAL • DIVENDRES, 2 D-ABRIL DE 2004 • NÚM. 428 • ANY X • 0.75 EUROS

FUTBOL SALA: El Povet.com es proclama a Andorra campió de la divisió de plata

**Una vegada més
Una vegada més
Una vegada més
Una vegada més
Una vegada més
Una vegada més
Una vegada més
Una vegada més
Una vegada més
Una vegada més**

El Bisbe de Sogorb-Castelló, Reig Pla, obrirà la Setmana Santa local

L'Associació Musical inicia el XXIV Cicle de Concerts de Primavera

One more time

428

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

2
3
5
6
7
8
10
15

EDITORIAL

Amb un titular un tant exòtic ens fem ressó que una vegada més la Ratlla del Terme s'ha inundat

EL TEMA

La ciutat de Benicarló es va tornar a inundar i va quedar incomunicada amb Peníscola per la costa

LOCAL

BLOC i PP tornen a discrepar a causa de l'incompliment de promeses en matèria patrimonial i cultural

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

RELIGIÓ

Milers de benicarlandos van acompanyar el Crist en processó fins l'església de Sant Bertomeu

MISCEL·LÀNIA

Cartes i col·laboracions

MEDI AMBIENT

El professor Bausà parla de la participació ciutadana

ESPORTS

El Povei.com es proclama campió del seu grup de la divisió de plata front a l'Andorra

Una vegada més, s'ha inundat la carretera de la ratlla del terme en el seu tram més proper a la costa. Una vegada més, s'ha hagut de tallar la tercermundista carretera que uneix Benicarló amb Peníscola més coneguda com Camí Vell. Una vegada més, Mundo tornarà a dir que això està en vies de solució i que ja no passarà més.

Una vegada més, els dos alcaldes i tot el seu seguici de regidors es tornaran a trobar per tal d'unificar criteris per solucionar el problema.

Una vegada més, convocaran una roda de premsa on ens comunicaran, per enèsima vegada, que han arribat a l'acord de sol·licitar al conseller corresponent una actuació

urgent en la zona perquè no torne a passar més.

Una vegada més se n'aniran a les seues poltrones tots ufanosos de les seues suposades gestions, pensant que el poble ja està calmat i satisfet.

Una vegada més, se n'oblidaran del tema fins que torne a ploure o vinga una altra llevantada per a dirnos el mateix. Una vegada més s'inundaran els ponts del Camí de Sant Gregori. Una vegada més, els de sempre patiran les conseqüències de la pèssima gestió dels polítics. Però això sí, els vots de la gent els animen a seguir per aquesta línia. Qui els mana posar-se a treballar?

L'Associació Musical Ciutat de Benicarló iniciarà diumenge 4 d'abril a les 12 de migdia el XXIV Cicle de Concerts de Primavera amb una audició a la Plaça Sant Joan on intervindran la Banda Juvenil i la Banda Ciutat de Benicarló. Aquest concert, tradicional des de fa més de 50 anys en la diada de diumenge de rams dedicarà el seu repertori a bandes sonores com Lawrence d'Àrabia, Robin Hood, Batman,

Independence Day o Indiana Jones.

Les dos agrupacions iniciaran així la seua activitat concertística en un any ple d'activitats diverses on destacaran els viatges a Lleida, Galícia o diverses poblacions valencianes, i que s'afegiran a la completa oferta musical que ofereix cada any aquesta veterana entitat.

CARXOFA

ben torradeta a la brasa i amb un bon rajolí d'oli per als bombers, protecció civil i policia de la nostra ciutat. Tot i tenint en compte les condicions adverses en que treballaven, per culpa d'uns polítics, incompetents, que no van fer la seua feina quan tocava, allí estaven per pal·liar les inundacions de la ratlla del terme, els ponts de la N340, el barranquet, etc..

PANISSOLA

enganxosa i rasposa per els responsables polítics de la ciutat. Després de l'última llevantada, no la d'ara, la de la tardor passada, tant a Flos, responsable d'Obres i Serveis, com a Mundo (que fardava de mono fosforito) se'ls va omplir la boca dient que se reunien amb menganito i sotanito, i que això estaria resolt ràpidament. Per enèsima vegada tornem a tindre els mateixos problemes i tot segeuix igual. Ni bipartit ni punyetes, són tots una colla de mentiders xupatintes. Ací no fot brot ni un.

Benicarló, novament ofegat

Els veïns farts que els prenguen pel "pito del sereno" / Recorden que el desbordament de la Rambla de Cervera no és cap ximpleria / El partit socialista titlla d'impresentable' el fet que Benicarló quede incomunicat cada vegada que plou amb força

TEXT: Redacció

Una altra vegada? Però si just avui havien començat a treballar els pintors! exclamava una veïna de l'Avinguda Papa Luna de Benicarló quan un policia li advertia de la possibilitat que la Rambla d'Alcalá es desbordarà en la seva desembocadura. L'avís arribava del 112 i encara que es desconeixia el veritable abast de l'alarma, vist el succeït l'última vegada, els agents van preferir ser previnguts. Un a un, els policies van anar tocant els timbres i avisant del perill als veïns més propers a la rambla. També ho van fer al supermercat construït just al costat del Barranquet, que va decidir tancar les instal·lacions per si de cas.

I és que dilluns, novament les mirades se centraven en l'avinguda Papa Luna i tots aquells trams pels quals discorre el "Barranquet". El temps anava passant en aquelles contradades sota l'atenta mirada d'algun que altre regidor, entre ells, l'edil responsable d'obres i serveis, Francisco Flos, que va estar seguint de prop les actuacions d'una grua en el pont de la desembocadura de la Rambla que creua l'Avinguda en qüestió. L'objectiu era netejar i llevar aquella brossa que s'anava acumulant en els ulls de la infraestructura amb la finalitat de que no es taponés la sortida d'aigua. L'expectació no era poca, ja que eren almenys una desena els veïns que es congregaven allí amb l'esperança que l'aigua no passés. Alguns, davant aquelles imatges, s'estaven replantejant la decisió de fer un viatge per al qual ja tenien bitllet aquesta mateixa nit. D'altra banda, un altre dels focus

Conseqüències de la pluja

d'atenció va ser el centre comercial Costa Azahar, davant la possibilitat de desbordament del Barranquet, des de la gerència es va decidir advertir als comerços i tancar al públic el centre. Prèviament, els establiments s'havien assegurat amb serrí i en alguns casos flassa-

Els accessos subterranis del centre comercial Costa Azahar van quedar inundats, tot i que l'aigua no va afectar finalment els comerços com en anteriors ocasions

des que no es produís l'entrada d'aigua en l'interior. Encara que finalment l'aigua no va arribar l'interior de la gran superfície, si que ho va fer als seus accessos subterranis que van quedar completament inundats i impracticables obligant a creuar la Nacional 340 per

poder-hi accedir al lloc. Durant tota la tarda, es va estar pendent i en comunicació amb el servei d'emergències amb la finalitat de comprovar en tot moment el cabal dels rius. I és que no només baixava amb virulència la rambla d'Alcalá sinó que també ho feia la rambla de Cervera en el nord del municipi que a la seva desembocadura provocava novament la inundació d'un tram de la carretera de la Mar Xica. Una situació a la qual se li sumava l'entrada del mar arrossegant troncs, pedres i altres sobre el vial i fent-lo completament impracticable. Precisament, tant el Barranquet com la Rambla de Cervera van aconseguir arrossegar sengles vehicles, encara que sense mals personals ja que els ocupants van aconseguir sortir afortunadament pel seu propi peu abans d'acabar totalment inundats. Novament van quedar tallats els punts tradicionals en situació de

A Benicarló l'aigua no sap ploure

pluges fortes com és el cas de la Ratlla del Terme entre Benicarló i Peníscola, el camí del Rajolar, el camí Mallols a l'altura de la via fèrria, el de Sant Gregori al seu pas pel subterrani de la Nacional 340 i el de Moliners, des de la Ratlla del Terme fins el polígon industrial, així com la carretera de la costa entre Benicarló i Vinaròs, des de la Fossa del Pastor en Surrac fins la Partida Aiguaoliva.

D'altra banda, també eren dilluns notícia els nombrosos arbres caiguts, era el cas d'un situat en el recentment inaugurat Jardí de Pons que al caure va provocar danys en un vehicle. Així mateix, fins quatre arbres caiguts es van arribar a comptabilitzar en la carretera CV-135 que enllaça Benicarló i Càlig. Un d'ells va caure sobre un dels bombers que estaven treballant en la retirada de la calçada, no obstant això, tot va quedar en un esglai.

L'esfondrament de part d'un sostre d'una casa inhabitada en el carrer Sant Margarida i el despreniment de diversos rebles de la cornisa d'un habitatge del carrer Doctor Coll van ser altres dels fets que van comportar les fortes pluges. Unes precipitacions que també van contemplar nombroses interrupcions en el subministrament elèctric, així com "la interrupció" de les classes i entrenaments a la piscina municipal degut al despreniment de part del seu sostre.

Sis mesos després

Els ànims entre els veïns afectats pel Barranquet estaven dilluns força alterats. Malgrat que ja ha passat quasi mig any des de les últimes inundacions. El cert és que els veïns es queixen que encara no s'ha fet res i no poques van ser les paraules que va haver d'escoltar algun que altre regidor eixa mateixa tarda davant el

Barranquet-Ratlla del terme. Sis mesos després de l'anunci de solució, Flos, tornava a mirar-s'ho igual

Barranquet.

Alguns altres preferien advertir a la policia de la situació tot lamentant que mig any després les coses hagueren canviat tan poc... "però el divendres a la processó segur que eixiran tots" afirmava un ciutadà.

El portaveu del Partit Socialista, Enric Escuder, advertia que des de les files socialistes es pretén continuar reivindicant la necessitat de portar endavant aquesta obra. En aquest sentit, s'instarà l'equip de govern a que s'execute urgent-

ment, de tal forma que "se subhaste i adjudique ja". I es que segons remarcava Escuder d'ençà que es constituí l'associació de Veïns del Barranquet, la comissió de seguiment del projecte només s'ha reunit una vegada.

D'altra banda, en relació a la bassa que es va tornar a formar a la Ratlla del Terme, Escuder titllava d'impresentable el fet que a hores d'ara "cada volta que cauen quatre gotes Benicarló i Peníscola es queden incomunicats".

La Mar Xica també va patir les conseqüències del temporal

El Bloc exigeix inversions en cultura

TEXT: Noemí Oms

Fets és el que demanava el regidor de Cultura de l'Ajuntament de Benicarló, José Luís Guzmán, després que cinc mesos després de la visita del director general de patrimoni de la Generalitat a Benicarló, David Serra, cap dels compromisos adquirits per Serra s'hagi posat en pràctica. En aquest sentit, el regidor del Bloc exigia a l'alcalde de la ciutat i diputat autonòmic, Jaime Mundo, que fes les gestions necessàries per a recordar al director general de patrimoni les promeses realitzades en el seu moment.

Entre aquestes promeses es trobava la restauració de les drasanes a través de la posada en funcionament d'una escola taller, l'aportació d'inversions per part de la Generalitat per al projecte museístic del Convent de Sant Francesc, un projecte de millora del campanar, així com la neteja de la façana de l'església entre uns altres. Tantmateix Serra també va anunciar la intenció de la Generalitat de treballar perquè diversos monuments de la ciutat

fossin declarats Bé d'Interès Cultural (BIC). Actualment les coses segueixen igual que fa cinc mesos.

D'altra banda, Guzmán anunciava que tant aviat entrin en vigor els pressupostos municipals aprovats a l'últim ple, a partir del 8 d'abril, es procedirà a iniciar els tràmits per a la compra de la casa del Marquès. En aquest sentit, es contactarà amb els propietaris i també amb els bancs amb la finalitat d'obtenir els crèdits.

Segons Guzmán, una vegada adquirida la casa se li demanarà a la Conselleria que participi en la seua restauració, en aspectes com el subministrament elèctric, el reforç de baranes o l'eradicació de termitas. L'objectiu és aconseguir fer d'aquest espai un lloc visible alhora que oferir-lo a algun estament oficial perquè tingui allí una possible seu on celebrar activitats institucionals. En aquest sentit, Guzmán posava com exemple el fet que si s'hagués contat amb aquesta infraestructura durant la visita del Consell Valencià de Cultura, aquest hagués estat un bon lloc de reunió.

Un altre dels monuments del

que s'ha parlat en els últims temps és el convent de Sant Francesc. Actualment, explicava el responsable de Cultura que les obres encara no estan acabades i que en estos moments s'està treballant en l'assentament del sòl. Guzmán es mostrava caute a l'hora de donar dates possibles d'inauguració del centre museístic atès que considerava que primer es deuen solucionar els problemes trobats relatius a la humitat.

De totes maneres, afirmava que l'objectiu seria acabar les obres abans de l'estiu per a poder organitzar i coordinar millor tot de cara a l'arribada del turisme. Segons Guzmán, de poder-se inaugurar al juliol s'havia estudiat la possibilitat d'oferir un espectacle que combinaria actuació i exposició a càrrec de la mateixa persona.

D'altra banda, anunciava el regidor que els artistes locals "consagrats" tindran també un pes específic en aquest nou espai. En aquest sentit, "s'està mirant que els artistes locals puguin aportar part de la seua obra per a exposar-la".

Cap de setmana musical

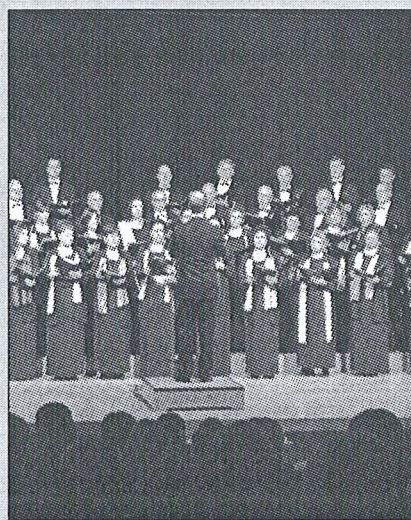
TEXT: Redacció

L'auditori municipal es va convertir dissabte en l'escenari del concert de falles de Cors infantils que organitza el col·legi Ródenas. Els xiquets anaven ataviats amb disfresses del més divers, bruixes, indis, princeses, mags, vampirs i un llarg etzètera. Amb un ple de gom a gom, l'acte batejat com aplec del ninot complia enguany el seu tercer aniversari.

En aquesta cita musical hi van participar els alumnes de tots els

col·legis de Benicarló.

Seguidament a aquesta cita hi havia una altra. En aquest cas, se celebrava el quinze aplec de cant a les comarques, un concert que estava emmarcat en el cicle de concerts de primavera. Per l'escenari hi van passar el cor centre d'estudis musicals d'Onda, la Coral Nova Unió de Vilaseca, el cor de cambra Euphonia de la Vall d'Alba i tancant l'espectacle va intervenir la coral polifònica benicarlanda en aquest cas dirigida per Lluís Vallés.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 427

Torna a portada el tema recurrent de sempre. Ja feia massa setmanes que no treien en portada el tema de les escombraries o femtes en general. Però he de reconèixer que aquesta vegada el tema s'ho mereixia. No tinc cap dubte que aquesta és la notícia mediambiental més important en tota la història de la nostra comarca. Jo, com que no n'entenc massa del tema, m'he llegit la notícia que publica la seua revista, alhora que vaig sentir les declaracions d'alguns polítics després de l'aprovació de la ubicació de la planta de tractament de residus. No vaig poder amagar un somriure burlesc en sentir un imrepresentable Tena Ronchera posant a caldo de gatet l'alcalde de Càlig perquè era l'únic que havia votat en contra. Li va faltar temps al vicepresident de la Diputació per culpar el Psoe de manca de cohesió i de protagonitzar un espectacle vergonyós. Una vegada més, va protagonitzar la nota discordant, mirant de fer llenya d'un hipotètic arbre caigut culpant de tots els mals els socialistes. Per a ell el camp de golf i l'aigua de l'Ebre, i per als altres, la merda. Jo, que no sóc de ningú, però del Pp tampoc, miro els estralls que ha produït als cervells ppopulars la merescuda vergassada del passat catorze de març i me n'adono que els ha cogut molt. Fins i tot s'atreveixen a qualificar com "incident" allò que ha estat una autèntica -i guanyada a pòls- "desfeta" electoral. Pel que fa a la resta, és molt comprensible i lloable la postura de l'alcalde de Càlig defensant els seus paisans sabent que és l'únic de tots els pobles afectats que votarà en contra, perquè encara que es construïssa al terme municipal de Cervera, cal recordar que els terrenys estan molt més prop de Càlig que de la mateixa Cervera. Com diuen els "calijons el lluita" de la cartamanifest que apareix a la pàgina nou, els cerverins cobraran sense adonar-se'n que tenen un abocador, mentre que els calijons seran els que en patiran les conseqüències. Però això sí, com sempre, la nota distesa i relaxant va anar a càrrec de l'espectacular i "prometós" Mundo en voler posar dates per a la posada en funcionament d'aquesta planta. Si les seues previsions són directament proporcionals a les que fa per a les obres de Benicarló, ben bé ens podríem plantar cap a l'any 2015 o 2016, sent sumament optimistes. És una llàstima que la planta siga, com diu l'editorial, de les baratetes. Com sempre, ens tonem a quedar a mitges.

El segon tema de la setmana és l'aprovació dels pressupostos que vostés, senyora Garcia ja havien avançat fa dues setmanes. Jo de números tampoc no n'entenc, i mai no he pogut comprendre com és possible que un pressupost siga molt bo per a un partit, i siga molt dolent per a un altre. I això que només estem par-

lant del poble, que tots ens coneixem i sabem les necessitats que tenim. No sé amb quina copla m'he de quedar. La nota del Psoe té raó en algunes coses, i suposo que els altres també deuen tindre les seues prioritats. Total, que ni tindrem escola nova ni tindrem més sòl industrial ni s'acabarà el convent de Sant Francesc com va dir Flos. Com sempre, qui sempre ho té tot ben clar és l'amic Robes, que culpa de tot els del partit amb nom de totxo. Jo no puc dir res perquè ni vaig veure el ple ni he llegit res al respecte, però ell ho té molt clar.

Segueixen identificant falles amb vandalisme amb la imatge d'un fotomató tirat pel terra. Jo no estaria tan segur. Potser l'ha tirat per terra el vent o algun irritat o eufòric simpatitzant d'algun partit polític, que les reaccions humanes són insondables. No vull acomiadar la crònica fallera de l'any sense fer esment al "premi provincial faller" assolit per una entitat del nostre poble. Com diria el cantant Alejandro Sanz, "no es lo mismo", rebre el premi de tot un don Carlos Fabra Carreras que siga l'alcalde de San Jorge qui et faça lliurament de tan ambibològica distinció, "no e lo mimmo".

Llegint l'article setmanal de Pere Bausà he recordat els meus temps d'estudiant de batxillerat alhora que m'he adonat de la poca tradició democràtica del nostre país. No deixen de ser normals les actituds dels nostres polítics, als quals els vénen tan grans conceptes com igualtat, dignitat, drets humans, llibertats individuals... Però això sí, la Constitució per damunt de tot. Ara resulta que les grans fites aconseguides pel poble tenen un guardià immaculat: la dreta provinent del franquisme. Quin sarcasme!

Com ja he parlat d'una part de l'article de Robes, ara en parlaré de la resta. A la segona part ens dona la seua particular visió dels resultats de les eleccions de passat catorze de març. No és que li falte raó, el que passa és que tot i que la comparació la fa amb les anteriors eleccions estatals, no ens hem d'oblidar que potser ha estat la vegada que més ha funcionat el vot útil, i que ERPV també li ha esgarrapat uns quants vots. Penso que el Bloc s'hauria de replantejar les seues aliances, els fitxatges que fa i els seus principis. Potser no els fugirien els votants.

Com sempre, molt encertat l'article de Tolito. Què li passa al Samaruc? I als Tafariers? I als altres? La setmana que ve continuaré amb els noms dels que falten.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Només un parell, perquè no n'he buscat més. A la nota de premsa dels socialistes he llegit "Aldus Huxley" quan el nom correcte és "Aldous Huxley". També he llegit que augmenten els ingressos de l'ajuntament en concepte de "tasses". Hauríem de concretar si de cafè o de desdèjuni, que la cosa canvia molt (sí, ja sé que és dolent, però avui estic una mica espés).

El Crist a Sant Bertomeu

TEXT: Noemi Oms

M Benicarló va viure dijous una nova cita amb el fervor religiós. La ciutat va sortir al carrer per a complir un any més amb la tradició i acompanyar la imatge del Crist del Mar en el seu camí de la parròquia de Sant Pere cap a la parròquia de Sant Bertomeu. Gent de totes les edats, ancians, joves, petits, homes i dones van demostrar que aquesta processó va més enllà del costum i va evidenciar que la devoció del poble de Benicarló pel crist del Mar és cada dia més viva i multitudinària.

Conta la llegenda que, al 1650, Benicarló estava sumida en els efectes d'una de les malalties més terribles de l'època, la pesta bubònica, una epidèmia que havia provocat la mort de més de 450 persones del lloc que per aquell temps tenia 1800 habitants. Just enmig de la tragèdia, va arribar a la costa benicarlana César Cataldo, un italià que havia escapat de la presó de Tunis, acompanyat de la imatge del Crist en la Creu. Cataldo va desafiar les indicacions que li van fer els veïns perquè no s'apropés al poble que es trobava immers en l'epidèmia i va decidir desembarcar en la localitat, i és que segons explica la història aquesta era la missió que se li havia encarregat. La seva arribada va resultar providencial i, segons es diu a Benicarló, la fe i la devoció en aquest Crist que havia arribat pel mar va salvar a la ciutat, eradicant la malaltia a mesura que va ser entrant en la població. Des de llavors, el poble de Benicarló li agraeix fervorosament aquest gest sortint al carrer massivament en els trasllats de la imatge.

Davant les mirades del públic, els homes van recórrer els laterals dels carrers del centre de la ciutat acompanyats del seu ciri encès, que un any més va tornar a ser el producte més venut en les botigues al llarg de la jornada. D'altra banda, en el passadís central es van localitzar de

Moments abans de començar la processó del Crist de la Mar

nou les dones. Algunes d'elles descalces, un fet que s'entén com una promesa o mostra d'agraïment per alguna petició concedida.

Un any més, el silenci es va convertir en el compàs de l'esdeveniment que gens més s'interrompia per a la pronunciació d'alguna oració.

L'acte va acabar amb l'arribada de la imatge a l'Església Sant Bertomeu, el seu descens de la barca mitjançant la qual havia estat

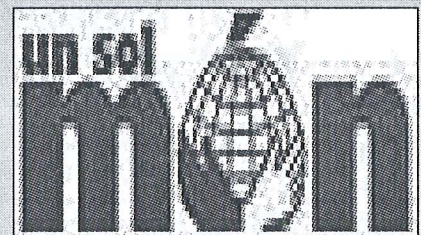
traslladat ajudat pels mariners i el cant de l'himne que el poble li va dedicar seguit d'uns fervorosos aplaudiments.

En aquesta parròquia reposarà la imatge fins que el dia 4 d'abril se celebri la baixada. Aquest dia se celebrarà l'última missa, que serà oficiada pel bisbe de la Diòcesi de Tortosa, a la qual pertany Benicarló, Xavier Salinas.

Mans Unides per Uganda

L'organització Mans Unides va celebrar diumenge el festival solidari de cada any. En aquesta edició, l'organització tenia el compromís d'enviar els diners a Uganda un país del tercer món on la mortalitat és molt elevada sobretot a causa de la sida. En aquest sneti, al llarg de l'acte es va remarcar el fet que només es disposés d'un metge per a cada 21.500 persones o que el 50% de la població fos menor de 14 anys.

Durant l'acte els assistents van poder gaudir de l'actuació del ballet Lupe, de recitals de poesies a càrrec de Mara Iborra i d'una cançó a càrrec de les catequistes en forma d'havanera. Redacció

Carta a la directora

Açò ja no és la gota que ompli el got, és el raig que el desborda. Amb un retard dins de la normalitat (atribuïble a les Falles, correus...: res a dir) vaig rebre el núm. 426 de La Veu, on s'analitzaven els resultats de les eleccions nacionals. El que m'indigna, no tant com va gestionar la notícia de l'11-M el PP, és com **La Veu** (possiblement per carència de mitjans i en temes menys importants) va analitzar els resultats a nivell local de les eleccions. En l'article "Baixa la dreta, puja l'esquerra" (molt apropiat, per cert: ¿us plantegeu també classificar ERC de dretes per pactar a 5 pobles de Catalunya amb el PP?), les gràfiques que "intenten" comparar els resultats dels 5 partits del poble, no estan fetes ni a la mateixa escala ni dins del mateix rang, i per tant un partit com el Bloc que ha perdut 22 vots, pareix que n'haja perdut el 50%. Curiosa manera de comparar resultats (cal dir que el Bloc a Benicarló ha baixat un 4,7%, resultat menys dolent que a la província, on ha baixat un 5,9% i on no s'ha "pactat"). En el peu de foto de l'article aportat pel Bloc, en el qual es valoren en tot moment els resultats de les eleccions de forma positiva, La Veu afegeix: "el candidat del Bloc al Senat, va valorar l'ensopagada del seu partit"; per a això no caldria fer cap aportació. A continuació un article sense signar (i per tant

dedueixo que fet a La Veu) titulat "Alegria a Can Escuder"; i a La Veu, afegiria jo.

Crec sincerament que no són formes de tractar notícies, si per a un columnista o una carta al director, però no des d'una editorial o notícia signada per una publicació. Crec que als mitjans de comunicació se'ls ha de demanar un mínim d'objectivitat, només un mínim, i un mínim de professionalitat (saber manejar l'Excel per poder comparar les gràfiques), i no sé si falla una cosa o les dues, i per tant no em dona gens de confiança, fins i tot malestar. La salut és primer que res, llàstima d'articles bons que deixaré de llegir com els de Pere Bausà, Sra. Garcia, els del futbol quan no parlen del futbol, Josep Taus, Burriel, Els Tfaners...

Amb açò acabo aquest sentiment i pensament que no es veu reflectit a **La Veu** tant a sovint com voldria, ja siga per manca de temps o pel que em costa fer quatre línies, però a vegades hi ha coses que se'n passen.

Res més, simplement us desitjo que us vaja bé en aquesta nova etapa que va començar fa més de sis mesos. També vull desitjar l'enhorabona al PSOE de Rodríguez Zapatero, em vaig alegrar del canvi, segur que serà per al bé de tots. Adéu.

Santiago Añó

Nota de la Redacció: La Veu 426 diu textualment "Qui també va baixar va ser el BLOC-EV amb 467 vots front als 489 de 2000", on queda clar de quans vots és la davallada que també mostren els gràfics fets a escala i comparats amb els resultats de l'any 2000. N'hi ha d'altres maneres de

fer-ho però es va optar per aquesta, la més lògica. Pel contingut del seu text entenem que deixarà de llegir-nos. L'animem a repensar-s'ho i el convidem a expressar més a sovint la seua opinió a les nostres pàgines on tothom -com sempre- pot dir la seua.

Homentage

El parador de turisme de Benicarló acull des del 25 de març i fins i l'11 d'abril una mostra d'escultures de Bronze de Gabriel de la Cal.

De la Cal s'ha distingit entre d'altres coses per la creació del monument al fundador de Puente del Arzobispo, Pedro Tenorio i la seua obra forma part de les col·leccions de la Fundació de la Universitat de

Seguim

Sra directora, Una vegada encetada la primavera, i vistos els canvis produïts tant en el temps real com atmosfèric, és temps de fer una breu anàlisi de la nostra població. Malhauradament, seguim patint les mateixes deficiències en les carreteres i carrers que fan més que pena.

Em refereixo a la Ratlla del Terme, que supón un perill greu per als nostres cotxes, tenint en compte que és la principal via d'accés dels turistes a les nostres costes i la ciutat..

Quan es pensa enquitranar o adequar, esperem que hi hagi més accidents? I la platja del MOrrongo enguany sense bandera blava, més que guanyat, per la deficient conservació de l'estiu passat i les mentides que es van cometre també. Si continuem així, sembla que enguany no es farà tampoc el torneig de Volei-Platja, ja que el seu estat no és idoni per la pràctica d'esport.

I més que feina tenim amb el Carrer i zona Compte-Fibla; les voreres gairebé existeixen i els

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/ SU
BARBERÀ, PERE B
XAVIER BURRIEL, M
CARLES LLUCH,
LLUCH, JOSEP V. T
SEGARRA
Fotografies
i JOAN C

a la dona

Castella la Manxa, del grup d'em-
preses Signe i de col·leccions parti-
culars a Brasil, Holanda, alemanya i
Estats Units.

Amb aquesta mostra l'escultor fa
un especial homenatge a la dona,
els seus estats d'ànim i totes les
seues facetes.

igual

bacs tornen a fer acte de presència.
Per no parlar-ne de l'Avinguda
Corts Valencianes, o la zona del
Barranquet, direcció Camí Rajolar,
que sembla un camp de pataques
sense treballar.

Tal com està la situació i els pre-
supostos ofertats per enguany, hi ha
prevista alguna actuació urbanística
en aquest sentit? Per què no es fa
algo al respecte?

Si es pot gastar diners en la pro-
moció de la ciutat -com ha de ser,
és clar- no seria lògica dispensar-ne
més per una bona imatge de la ciu-
tat?

A què esperem per posar en
marxa més zones verds? Esperem
que el mal temps marxe ja i que no
es produeixin inundacions perquè la
veritat, no estem preparats, i tam-
poc es posa remei al clavegueram,
sent els veïns qui pateixen les
seves conseqüències immediates..

Així que ara que és temps de pri-
mavera, mirem les coses d'una altra
manera i treiem les coses de polse-
guera.

Jose J. Salán Rodríguez

Reunida la Taula del Sénia

TEXT: Redacció

Els alcaldes integrants de la
Taula del Sénia es van reu-
nir diumenge a Tortosa amb
el president de la
Generalitat de Catalunya, Pasqual
Maragall. La trobada va servir per
que aquests exposaren les seues
reivindicacions en els diversos
àmbits: carreteres, ferrocarril,
mediambient, turisme, cultura, patri-
moni i sanitat.

Així en l'apartat de carreteres,
Maragall va coincidir en la necessitat
d'aconseguir la gratuïtat de l'autopis-
ta AP-7 o falta d'aquesta mesura
abaratar el cost per als usuaris.
almenys, una reducció important del
seu cost.

En l'àmbit ferroviari, els alcaldes van
sol·licitar una parada de l'Euromed a
les Terres de l'Ebre i una altra al
Maestrat que podrien estar ubica-
des a L'Aldea i a Vinaròs o
Benicarló. A més, van incidir en la

necessitat que els trens regionals
que surten de València acaben el
seu trajecte a Tortosa o L'Aldea i que
els procedents de Barcelona arriben
fins a Benicarló-Peníscola.

D'altra banda, les 18 poblacions inte-
grants de la Taula del Sénia organit-
zaran per al proper dia 27 de juny
una trobada festiva i de germanor.
L'objectiu és donar a conèixer els
trets més característics de cada lloc,
així com els seus productes.

Els 18 pobles que conformen la
Taula del Sénia han organitzat per al
proper dia 27 de juny una activitat
conjunta, encaminada a la germanor
i la difusió dels trets culturals, festius,
esportius, gastronòmics i socials de
les poblacions de les nostres comar-
ques. La mostra que serà anual i iti-
nerant tindrà lloc enguany a Vinaròs.
A l'acte esta convidat Maragall però
també el president de la Generalitat
Valenciana, Francesc Camps.

Accident a la N-340

Un camió encarregat de les feines
de senyalització del vial que estava
treballant prop de la nacional 340 al
seu encreuament amb la carretera
de Càlig va ser enbestit dimarts
passat per un camió que circulava
pel mateix vial.

L'accident va tindre lloc poc abans
de les dos del migdia al encreua-
ment de les dos carreteres quan un

camió va tractar d'adelantar la
màquina amb la que se desplaça-
ven i realitzaven les tasques de
neteja els treballadors i va colpejar-
lo lateralment. A conseqüència del
cop, tres treballadors van resultar
ferits lleus i un quart amb ferides a
una cama va haver de ser traslladat
per la SAMU a l'hospital de Vinaròs

El BLOC presenta una Moció contra la guerra

El Bloc va presentar al Ple una Moció contra la guerra, en la que expressa la
seua solidaritat en els pobles que pateixen aquesta xacra i indica que l'única
via per a resoldre els conflictes és el diàleg. En referència a l'Estat Espanyol
insta al govern entrant a que reflexione sobre la gravíssima responsabilitat que
s'ha contret al ficar-nos el govern del sr Aznar dins la guerra de l'Iraq. Se
demana el retorn de les tropes espanyoles a casa i la convicció que s'ha d'en-
gagar una nova política que done major operativitat i eficàcia als organismes
internacionals. També indicava declarar Benicarló, ciutat contra la guerra i
enviar la moció als nostres governs respectius.

SANNA ANGLÉS, JOSEP
AUSÀ, VICENT BORRÀS,
NOEMÍ OMS, EL MUSSOLL,
RAMON PARÍS, OLGA
AUS, TOLITO, GREGORIO
I EL SAMARUC
/ LLUISA GARCIA
CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS- 242-95

Imprimeix/ GRÈVOL.

PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabi-
litat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es
reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les
20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom,
adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer
amb pseudònim.

Democràcia participativa i medi ambient (3)

Ol'any 1991, la Comissió Econòmica de les Nacions Unides per a Europa (UNECE) organitzà la I Conferència de ministres de Medi Ambient, "Medi Ambient per a Europa", a Dobris (Txèquia). Aquestes reunions s'han celebrat de forma regular amb l'objectiu d'assolir acords mediambientals paneuropeus i fomentar la cooperació i integració dels diversos estats i regions europees. La transcendència d'aquest procés superà el seu àmbit geogràfic, s'han incorporat Estats Units, Canadà, els països del Caucàs i d'Àsia Central.

A la III Conferència celebrada a Sofia l'any 1995, s'acordà l'establiment de directrius per afavorir l'accés a la informació mediambiental i participació dels ciutadans en la presa de decisions en matèria mediambiental. Cal recordar que en 1992 es celebrà a Rio de Janeiro la Cimera de la Terra; la Declaració de Rio assenyalava al principi 10 que "la millor manera de tractar les qüestions ambientals és amb la participació de tots els ciutadans interessats, al nivell que corresponga". Des de 1995 a 1998, la CEPE amb l'ECO Fòrum Europa -ampli grup d'ONGs ambientalistes europees- plasmaren el manament de la Conferència de Sofia en un document que fou aprovat a la IV Conferència celebrada a Aarhus (Dinamarca) l'any 1998. El text acordat porta per títol Conveni sobre l'Accés a la Informació, la Participació del Públic en la Presa de decisions i l'Accés a la Justícia en Matèria de Medi Ambient, o també nomenat Conveni d'Aarhus -no confondre amb la Carta d'Aalborg de les Agendes Locals 21. Fou signat per 40 països europeus i d'Àsia Central. El Conveni d'Aarhus (CA) cerca l'obertura dels governs a la societat en qüestions mediambientals amb el reconeixement del dret que tenen els ciutadans al respecte.

Segons el CA, tothom té dret a accedir lliurement a la informació mediambiental, sense que sigui necessari provar un interès determinat. La informació mediambiental es refereix a l'estat del medi ambient i dels elements que el constitueixen, la diversitat biològica, els transgènics, contaminació, estat de salut i condicions de vida de les persones, el patrimoni cultural i tota la planificació i legislació mediambientals. Les diverses administracions respondran la petició d'informació en un termini màxim de 2 mesos, i el seu lliurament serà, normalment, gratuït.

El dret a participar vol dir que els governs han de consultar a la societat les seves propostes, plans i fins i tot projectes de llei mediambientals. Les activitats fixades pel CA són activitats industrials, grans infraestructures, gestió de residus, obres hidràuliques... Es considera " públic interessat" qualsevol persona que pugui veure's afectada

o que "tingui interès en la presa de decisions"; també les ONGs mediambientals. El públic serà informat a l'inici de tot el procés amb tota la informació necessària. Es realitzaran "audiències públiques" on participaran el públic interessat i els promotors del projecte i els responsables polítics de la presa de decisions; el públic farà tot tipus de preguntes, donarà la seva opinió i formularà propostes. S'establiran òrgans consultius perquè les administracions consultin els ciutadans els seus projectes mediambientals.

Qualsevol ciutadà pot reclamar l'acompliment de les obligacions del CA davant els tribunals de justícia. El CA assenyalava que els ciutadans tindran un ampli accés a la justícia, no podrà tenir un cost "prohibitiu". Es podran presentar demandes

sobre l'accés a la informació, la participació pública o les infraccions de la legislació mediambientals.

Perquè el Conveni d'Aarhus sigui efectiu, ha de ser ratificat per cadascun dels estats signataris que hauran d'adequar la seva legislació. Ha sigut ratificat per 27 països, 6 d'ells de l'Europa Occidental -Noruega, Bèlgica, Itàlia, Dinamarca, Portugal i França.

Les Corts Espanyoles aprovaren la ratificació el Conveni d'Aarhus en maig de 2001, però el govern espanyol decidí posposar el dipòsit econòmic a la CEPE, és a dir, endarrerir la manifestació formal del compromís de l'Estat Espanyol. El Parlament i Consells Europeus han aprovat dues directives, la relativa a l'accés del públic a la informació mediambiental (Directiva 2003/4/CE) i la de l'establiment de mesures per afavorir la participació dels ciutadans (Directiva 2003/35/CE); la proposta de directiva d'accés a la justícia està en fase de tramitació parlamentària. Abans de 2006 caldrà que s'hagin transposat a les legislacions dels diversos estats membres.

Diverses ONGs espanyoles - Ecologistes en Acció, Greenpeace, Adena...- un llistat de compromisos ambientals a les eleccions generals de 2004 per a que foren assumits pels partits polítics. Hi figurava, entre altres, la ratificació efectiva del Conveni d'Aarhus. Izquierda Unida duia també aquest compromís al seu programa electoral, no així el PSOE, almenys de forma explícita.

Per què el govern popular ha endarrerit la rectificació efectiva del Conveni d'Aarhus? Un dels projectes clau d'aquesta legislatura ha sigut el transvasament del riu Ebre. Si el Conveni d'Aarhus hagués estat vigent, la pressió de les Terres de l'Ebre, l'Aragó i gran part de la Ciència Hidrològica estatal hagués sigut irresistible. I què dir de les plantes de tractament de residus? **Pere Bausà**

Anunci dels actes de la Setmana Santa

Policia de paisà per a les Falles 2005

La policia local implantarà la figura del policia de paisà en les falles del 2005. Aquesta mesura permetrà controlar amb major facilitat delictes usuals en època de falles com és el cas del mal ús del material piro-tècnic amb conseqüències com la crema de contenidors i papereres, així com baralles i perturbacions de l'ordre públic, segons explicava l'inspector Pedro Fa que va compareixer amb el regidor de Governació, Marcelino Domingo.

Reig Pla obrirà la Setmana Santa

TEXT: Noemí Oms

El Bisbe de la Diòcesi de Sogorb, Juan Antonio Reig Pla, serà el mantenedor d'aquesta edició del solemne acte d'obertura de la setmana santa a Benicarló, que tindrà lloc dissabte a partir de les 18:00 en el temple parroquial de San Bartolomé. D'altra banda, el Diumenge es clausurarà la onzena exposició i motius de setmana santa en el saló de la caixa Rural, a la vegada que s'efectuarà la baixada en processó de la imatge del Crist del Mar des de San Bartolomé fins la seva capella.

A pesar d'aquestes cites, els actes més destacats de la setmana començaran aquest dilluns 5 d'abril amb un viacrucis

per la pau organitzat per l'Associació d'Antics Alumnes de la Surt-li. Així mateix, dimecres sant a partir de les 20:30 tindrà lloc la processó de la Trobada que culminarà en la Plaza San Bartolomé amb la trobada del Natzarè i la Dolorosa.

Al llarg del matí del dijous i el divendres sant, els ciutadans podran visitar l'exposició d'imatges dels Passos en el temple de San Bartomeu. D'altra banda, a partir de les 22:00 se celebrarà el mateix dijous l'Hora Santa davant el monument amb la participació de totes les confraries i germanors en el mateix temple. Els actes continuaran divendres amb la celebració del viacrucis de l'Alba a les 7 de la matí, mentre que a partir de les 20:30 els carrers de Benicarló seran testi-

monis de la solemne processó del Sant Soterrament.

Dissabte a partir de les 12:00 tindrà lloc en la plaça San Bartolomé la dotzena edició de la Trencada de l'hora. L'acte, organitzat pel Grup de Bombs i Tabals de Benicarló contarà amb la presència d'una nodrida representació del teixit tabaler de la província de Castelló. A més, segons s'ha avançat des de l'organització de l'acte, es realitzarà un cercavila pel casc antic de la ciutat.

La celebració de la setmana santa a Benicarló culminarà el diumenge de Resurrecció amb la processó de la Trobada de Resurrecció a partir de les 9:30, entre les imatges de Jesús Ressuscitat i de la Verge Maria.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

Crònica serena d'un desamor

LOLA GONZÁLEZ MONTOLIO. A partir dels lliris soterrats. Edicions Brosquil. València. 2004.

Un tòpic, que sovint empen els poetes, és dir que la poesia és com una amant que acudeix a tu quan ella vol, per això de vegades es presenta en plena adolescència, i de vegades, com en aquest cas en plena maduresa, car Lola González Montolio nascuda a Nules l'any 1945, publica ara el seu primer llibre, que porta el precís títol de *A partir dels lliris soterrats*, i amb el que va guanyar el Premi de Poesia Ciutat de Vila - Real 2003.

El poema que dona títol al llibre obri el poemari i és tota una declaració d'intencions del seu contingut, la poetessa ens anuncia la fi d'un amor, però malgrat els desenganys i els dolors no li ha de caure cap llàgrima, cal

mirar endavant i tornar a somniar. És més, en el poema següent "Ara que sóc jo", amb la desaparició de la seua vida del seu amor és retroba amb ella mateixa i descobreix la poesia amagada a les seues venes.

La major part dels poemes estan escrits en primera persona, i en alguns lamenta l'amor perdut, com al titulat "Despertada", on reflecteix el gran buit deixat per l'amor, o "Miola, cor" on sent l'absència de la persona estimada i es sent desolada com un gat que vagareja per les teulades, o "Tothora el piano" on explica que sols li queda el so del piano, mentre el seu estimat abraça una altra dona. Però en general la resta de poemes reflecteixen una certa serenitat davant la nova situació, i manifesta el desig de seguir endavant i restar oberta a un nou amor. Uns quants poemes s'adre-

cen a l'amant, però sense massa rancúnia, tracta d'explicar-se com han arribat a la situació d'incomunicació i trencament.

Lola González Montolio empra en els seus poemes unes imatges basades en la natura, amb la qual desitja de vegades fondre's com en els poemes "Concert" o "El que estime". Imatges basades, sovint, en la tradició literària com quan expressa el sentiment amorós com una tempesta en alta mar en el poema "Baixamar".

"A partir dels lliris soterrats" és un llibre irregular, al costat de poemes amb una rima massa fàcil, trobem alguns poemes d'una gran qualitat com ara "Cobertor de retalls" o "Cercle trivial".

Josep Manuel San Abdón

Treballs de camp

Per què els fills dels nostres amics són tan mal educats? Com ens hem de comportar perquè no ens convidin a cap més boda? Que funcionaria una *Operación Triunfo* amb els polítics catalans? Què tenen en comú el *papamòbil* i un Ferrari? Que hi ha vida intel·ligent en el món del futbol? Quin és el motiu pel qual els trens només són puntuals quan arribem tard a l'estació? Aquestes i altres preguntes són contestades per la ploma més àcida del Tarragonès i part de l'estranger. Lluís Gavaldà debuta amb un llibre ple d'humor i mala llet en el qual repassa sense embuts les contradiccions i paradoxes de la vida quotidiana amb un recull d'articles que té la virtut de fer-nos pixar de riure i, un cop eixugats, reflexionar una miqueta.

Lluís Gavaldà i Roig

Neix a Constantí el 1963. Llicenciat en Filologia Anglogermànica per la Universitat de Barcelona, és cantant, principal compositor i cap visible del grup musical català més important del moment, Els Pets. Dos Discos d'Or, el premi Puig-Porret de la crítica al millor grup català (2000), i sobretot, el Premi Nacional de la Música atorgat per la Generalitat de Catalunya (1994). Paral·lelament a la seva carrera musical, Lluís Gavaldà ha estat distingit individualment amb diversos guardons, entre els quals destaca el premi Ramon Aramon i Serra a la fidelitat lingüística (1994). L'any 1989 s'inicia com a columnista a La Veu de Reus, i després, passa a col·laborar setmanalment en l'Avui i en El 9 Esportiu, a més de

publicar articles en *El Periódico*, *El País* i *Enderrock*, entre altres. A partir de l'any 1999 entra en el món de la ràdio col·laborant setmanalment a L'univers de Catalunya Cultura; tot seguit, també ho fa en el programa Estació central. Dos anys més tard s'incorpora a l'equip d'El món s'acaba, a Catalunya Ràdio, on compleix la tercera temporada amb la seva secció Treballs de Camp, en la qual passa revista en clau irònica a l'actualitat del país. L'any 1999 participa, com a un dels personatges entrevistats, en el llibre *Jo no sóc espanyol*, de Víctor Alexandre. Ara publica el seu primer llibre, un recull d'articles periodístics i radiofònics anomenat *Treballs de Camp*.

Susanna Anglés

14-M, danys colaterals

El samaruc s'ha quedat bocabadat. Original com es creu, s'ha vist, com no ho feia des de temps immemorials, del costat de la majoria. I la majoria ha dit prou. Prou al fons i a les formes d'una manera d'entendre el poder, el govern i l'Estat que imaginava soterrada fa lustres.

Bocabadat està, perquè encara que es pensava que ho havia vist tot i escoltat tot, ara ha de suportar que li diguen que és un animal irracional, emocional, incapaç d'avaluar la tasca del partit en el poder, encara en funcions. El samaruc, creu, que l'intent del PP de justificar la derrota electoral del 14-M en els tràgics esdeveniments de l'11-M és infantil. Infantil perquè la maduresa es demostra assumint les conseqüències de les pròpies accions i quan el PP va decidir embarcar-

nos en una guerra no volíem ni volem, sabia -o hauria d'haver sapigut- que arriscava la vida dels militars espanyols destacats a l'Iraq i que posava la població espanyola en el punt de mira del terrorisme (mal anomenat) islàmic. I a més, hauria d'haver sapigut, que el terror podia colpejar en plena campanya electoral. I que el PP s'arriscava, per tant, a veure's afectat pels danys colaterals (que quan li afecten a un directament no tenen res de colaterals) d'una guerra injusta, il·legal i il·legítima.

Però, no cregueu que el samaruc pensa que la derrota electoral del PP és el resultat de l'atemptat terrorista: sí que ho és, en part, de la infame gestió informativa d'aquest, també, del Prestige i el xapapote, de la vaga general i l'Urdaci, de la LOCE i la religió obligatòria, del PHN i la "paella

para todos", ... En fi, que el PP, segons el samaruc, ha acumulat suficient descrèdit com per arribar fins on ha arribat. Però, esperava que de l'arrogància llargament exhibida per l'encara senyor President, això sí en funcions, i aplaudida pels seus acòlits, li brollara l'ànim suficient per assumir la seua condició de caigut (electoralment) per la pàtria. L'últim acte heroic, d'una, també, víctima del terrorisme, condició aquesta que, es pregunta el samaruc, no sap en quina mesura li va donar la majoria en les eleccions de 1986. El PP, sosté el samaruc, no ha assumit el fracàs. I la culpa, com sempre, la tenen els demés. I ara, el samaruc, se sent culpable. Però satisfet.

El Samaruc

Bloc Popular o Bloc Socialista?

Un dels arguments favorables al pacte Bloc Popular i contraris al Bloc Socialista fou la posició predominant de poder que llavors ocupaven els populars front els socialistes. Ens digueren que pactar amb els d'Escuder suposava enfrontar-se entre molts d'altres al tòtem Fabra. Ens volgueren convèncer que era millor no cabrejar-lo perquè amb el poder infinit que llavors tenia, si algú s'atrevia a molestar-lo convocaria els caps de la tribu i la sequera d'ajudes i subvencions que cauria sobre Benicarló tindria dimensions de plaga bíblica. Era una bogeria

oposar radicalment l'Ajuntament de la ciutat al pilar bàsic a la província de Castelló del partit que movia els fils de la Generalitat i del govern central. Calia invocar la pluja de milions i es necessitava un voluntari per a exercir la responsabilitat. El Bloc s'oferí per a disgust d'uns i alegria d'altres.

Pocs mesos després de la complexitat d'una canviant realitat ha demostrat la greu errada i la pobresa moral que suposa caure en la simplicitat d'aquests postulats a l'estil "beneficis inimaginables de Jeb Bush" que hem de patir elecció local rere elecció

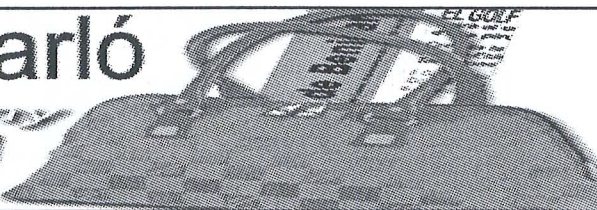
local. Avui, Fabra fa més llàstima que temor i el govern de l'Estat ha passat a mans dels socialistes. Que s'hauria de fer ara? En la línia del raonament emprat llavors el pacte amb populars hauria de rebentar i reorientar-se als interessos del partit que ara ocupa l'esfera política més poderosa. Ara bé, des del Bloc sempre ens podran dir que ells són nacionalistes i que només reconeixen la Generalitat. No anem ara a perdre la coherència.

Tolito

La Veu de Benicarló

un regal per a tot l'any

subscriu-te !!!

laveudebenicarlo

Crònica d'un partit ajornat

TEXT: rodolfo serrano

paco delcastillo

Encara no sé com però el fet és que novament la meua sempre poc lloada i mai ben ponderada família política m'havia convençut per anar diumenge passat al Grau de Castelló per presenciar el matx transcendental que el Benicarló havia de jugar contra el CD San Pedro. Sí, sí, al Grau de Castelló, al mateix lloc on viu una senyora que en el partit de la primera volta li va dir a un meu veí de graderia que es faria una truita amb els seus genitals, de dos ous, per descomptat. A vore un equip, al Grau de Castelló, en què juga un element que quan li vaig fer notar a l'àrbitre que no podia participar activament en el joc amb una immensa arracada penjada al pòmul de l'orella esquerra es va tirar mà allà on es tira mà la gent grollera i em va dir a mi, que ni parlava amb ell tampoc, que l'arracada li penjava d'allí i em va fer que li contestara que d'allí no li penjava res, que xicotets i fofos i em vaig vore empés a entrar en una incivilitzada conversa impròpia de persones de la meua condició. Quina faena tenia jo un diumenge al matí al poblat marítim de la capital de la Plana? Si per una d'aqueixes -que tot pot ser en la vida- algú havia llegit la crònica que vaig escriure a propòsit de la visita que ens van fer l'any passat al Municipal de la

Carxofa, les possibilitats de sortir amb vida del recinte esportiu hagueren resultat ben minses. Però jo estava decidit a tot per tal de no decebre una vegada més la cèl·lula familiar. Aniria. Aniria, miraria i, sobretot sobretot, callaria, ben camufladet en algun racó i sense fer cap mena d'ostentació ni preferir cap crit denotador de joia, ràbia i/o decepció.

Davant d'aquest prometedor panorama es comprén que Nostre Senyor es va apiadar de mi. L'aigua que amb tanta insistència va caure durant tota la nit de dissabte i que encara banyava els carrers diumenge al matí va aigualir (perdó per l'acudit encara més fàcil) l'excursió. I que conste que jo, tot i la pluja, estava disposat a anar-hi. Sóc un home de fermes conviccions en situacions tan delicades com aquesta. És clar, corriem el risc que el partit fóra ajornat i haver-nos-en de tornar cap a casa sense aclarir res. I va ser així, el terreny de joc havia quedat impracticable que es diu i, amb bon criteri, l'esdeveniment esportiu es va posposar sine die per a una millor ocasió.

Benicarló i San Pedro havien de jugar a les onze i mitja i encara no era la una quan vaig vore pel carrer Xoco al volant del seu flamant tot terreny. Vaig pensar que, efectivament, l'havíem encertada de quedar-nos a casa perquè era segur que el partit s'havia suspés. Encara un parell d'hores després em vaig trobar Adrián Masip i m'ho

va acabar de confirmar tot: el Javier Marquina en qüestió no tenia res a envejar a qualsevol patacar dels que hi ha escampats pel nostre terme. Es veu que en aquest camp quan fa bon temps ja resulta difícil mantenir l'equilibri pels clots i bonys de la superfície de la pretesa gespa i ja ens en podem fer càrrec de quina en passa quan cauen quatre gotes.

Des del punt de vista esportiu l'ajornament ens pot beneficiar. Diumenge vinent els grauers tenen un difícil partit al camp de las Juventudes Deportivas del Niño Perdido, equip que no ha perdut més que un partit a casa, en concret el que li vam guanyar nosaltres. Seria desitjable per tant i, per què no, ben factible, que el conjunt de les Alqueries continuara amb la seua bona ratxa de victòries. El CDB s'enfronta, a partir de les 5.30 de la vesprada -una hora de bojos, temps justet per arribar a casa i agarrar el ciri per acompanyar el Santo Cristo- contra una cosa que es fa dir Unión Deportiva Atzaneta de Castellón (sic). Entraria en qualsevol raonament de substància que aconseguirem vèncer algú que va pel món amb un nom així. Si la lògica no falla, amb aquests resultats passariem a treure'ls als del San Pedro la poc menyspreable quantitat de cinc punts i ens podríem permetre el luxe d'anar al seu camp amb la tranquil·litat pròpia d'algú que se sap superior.

Si les coses van així, fins i tot estaria disposat a arriscar de nou el físic amb una nova excursió al port castellonenc i si guanyem i algú de casa té el cos rumbós fins i tot estaria disposat a anar a dinar al restaurant que diuen que hi té o hi tenia el senyor president de l'excel·lentíssima diputació provincial. Ja vorem, ja vorem...

La Veu de Benicarló
amb l'esport local
subscriu-te !!!

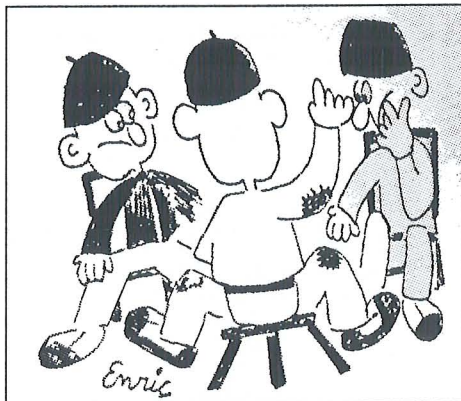
La Colla dels Tafaners

TEXT: els tafaners

1. El president de la diputació que tots sabem tampoc no va assistir a la romeria de les canyes de Castelló. Últimament són més comentades les seues absències en actes públics on se l'espera en candeletes que les compareixences que fa al jutjat de Nules...

2. Hem sentit que enguany a festes tindrem una entrada amb 6 bous, 6! Que no tenim prou banyes ja al poble? En realitat, si bé ho mirem, de coherència no en falta: és el més apropiat en unes festes on les figures estel·lars solen ser autèntics mites com Manolo Escobar, el Fary o Norma Duval. Benicarló, més espanyol!

3. Què han fet enguany els falleros? Sembla que el vandalisme que ha dut la setmana de festes no té precedent en la història de violència local. I no ho compensa que Carlos Salinas, president de la gamba guanyadora, ploree davant les càmeres de televisió. Una mostra de civisme, que diuen als telediàrios. Fins i tot la

meitat de la redacció de La Veu que no va pegar a fugir va veure's afectada per les inclemències dels ciutadans: un dels membres més honorables va comptar davant la porta pixada de ca seua el producte de 8 ben treballats vòmits (dial. boçades).

4. És la mateixa actitud que vam detectar dilluns passat al programa Actual que es fan entre Sílvia i Noemí. Si voleu parlar tan sols de falles, no us priveu i traieu-ho tot: les pixades a la paraça d'informació i turisme, les papereres rebentades, els tolls de vòmit i una cosa més difícil de mostrar, la son dels qui pateixen el vandalisme sonor

dels casals sense cap control horari ni de decibels i la prepotència de molts que es posen la faixa de color i es vesteixen de panderola.

5. Després del foc ha vingut l'aigua. I no se n'ha eixit de mare, ha passat per on ha passat sempre: només coneix un camí. Aquesta vegada, però, no hem vist al nostre polifacètic alcalde vestit amb les gales de protecció civil com un moisés enmig de les aigües procel·loses. Tampoc no hi ha enviat a frenar la indignació ciutadana cap delegat, com sí que va fer a la taula del Sénia. En aquesta reunió va delegar en Guzmán i a la d'aquest cap setmana sobre l'abocador, organitzada per l'A.C. Crema Catalana de Càlig, en el regidor de Medi Ambient. A què es dedica ell?

6. I per cert, amb una mica de retard però de cara al que ens puga dur el futur: com en diem en valencià del castís *ajuste de cuentas*?

El Povet es proclama campió de lliga (5-2)

El Povet.com ja és campió de lliga i el millor primer de tots els grups de divisió de plata. Dissabte els benicarlandos van guanyar a lo campió a un Andorra que se'n va anar al descans amb avantatge en el marcador, però que poc a poc va sucumbir davant del potencial dels locals. El partit va ser ralment trepidant.

L'Andorra es jugava bona part de les seues opcions de jugar el play off d'ascens i l'emoció va ser constant per als espectadors, que només van poder respirar tranquils en l'últim minut de partit. Els dos

equips van sortir molt mentalitzats a la pista. L'Andorra es va avançar en el marcador als 4 minuts, però al poc temps el povet igualava el marcador. Quan els locals més dominaven el joc, l'Andorra va tornar a avançar-se i va marxar amb 1-2 al descans. A la represa, el Povet va sortir decidit a sentenciar. Tito va marcar de seguida per empatar l'encontre.

Al minut 27, Javi Couceiro posa per davant al Povet, i a partir d'aquí l'Andorra va passar a dominar l'encontre i va tenir varies ocasions per a marcar. Els andorrans van jugar

amb porter jugador i tançaven en el seu terreny als benicarlandos, però a les acavalles del partit, dos balons robats van permetre posar el 5 a 2 definitiu.

Queden ara quatre partits, amb equips difícils com el Bilbo o el FC Barcelona. El Povet.com no pensa jugar a un ritme inferior tot i estar ja classificat. El públic, com sempre fantàstic, es felicitava per haver aconseguit la lliga a quatre jornades de la conclusió de la temporada.

Zonaesport.com

Per Xavi Burriel

Orelles de burros

Llibres dels Còl·legis públics i centres d'ESO
Copisteria digital, lloguer i venda de copiadores

COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA

CÒPIES COLOR

B/N I PLÀNOLS

GRÈVOL

Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
12580 BENICARLÓ